

uddannelse i udlandet godkendt som støtteberettigende med henblik på, at de kan få orlov med orlovsydelse til denne uddannelse.

En stor del af disse henvendelser vedrører efteruddannelseskurser, der falder uden for SU-lovens område. For så vidt angår de øvrige henvendelser, foretages der en bedømmelse af, om uddannelsen opfylder betingelserne i SU-bekendtgørelsen. Uddannelsen skal blandt andet være offentligt anerkendt i uddannelseslandet, og den skal give en erhvervskompetence, der umiddelbart kan finde almindelig anvendelse i Danmark. En del uddannelser giver efter deres indhold ikke erhvervskompetence her i landet. Det drejer sig f.eks. om holistiske kurser, kurser inden for naturmedicin og sprogkurser i udlandet tilrettelagt for udlændinge. I vurderingen indgår også spørgsmålet om uddannelsens længde. Når det drejer sig om korte kurser eller uddannelser, vil vurderingen som regel være den, at de ikke i sig selv giver erhvervskompetence her i landet. En uddannelse i udlandet, der varer f.eks. ½ år, vil normalt ikke give erhvervskompetence her i landet, hvis den danske uddannelse inden for det pågældende område varer f.eks. 3 år.

Reglerne i SU-bekendtgørelsen om støtte til uddannelse i udlandet er fastsat med henblik på tildeling af SU. Jeg kan ikke tage stilling til, om disse regler giver anledning til uhensigtsmæssigheder, når de overføres til orlovsområdet. Jeg kan for at belyse forskellene på de henvendelser, SU-styrelsen modtager på de 2 områder, oplyse, at SU-styrelsen i 1995 tildelte SU til ca. 80 pct. af de studerende, der ansøgte om at få SU til uddannelse i udlandet. Styrelsen har ikke foretaget en optælling af, i hvilket omfang henvendelser fra orlovsansøgere resulterer i, at den pågældende uddannelse bliver godkendt som SU-berettigende, men styrelsen skønner, at det drejer sig om 10-20 pct. af tilfældene.

Spm. nr. S 2678

Til sundhedsministeren (21/6 96) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, med hvilken begrundelse Tyskland og Sverige stemte imod sødestofdirektivet på rådsmødet den 28. maj 1996 (indre marked)?«

Svar (1/7 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

I forbindelse med fastlæggelse af fælles holdning vedrørende forslag til justering af sødestofdirektivet har hverken Tyskland eller Sverige afgivet en stemmeforklaring.

Politisk enighed blev fastlagt på rådsmødet (indre marked) den 28. maj 1996. Af tekniske grunde blev fælles holdning først formelt fastlagt på rådsmødet (miljø) den 25. juni 1996.

Spm. nr. S 2719

Til arbejdsministeren (25/6 96) af:

Annette Just (FP):

»Vil ministeren indskærpe over for arbejdsmarkedsrådene, at de ikke må udøve forskelsbehandling over for ledige?«

Begrundelse

En rapport fra PLS-Consult viser, at arbejdsmarkedsrådene i Århus og Roskilde Amter ignorerer ældre ledige i en sådan grad, at det ligner diskrimination. I stedet bruges kræfterne på at igangsætte andre ledighedsgrupper.

Spørgeren finder, at en sådan politik er uacceptabel. Alle ledige skal have krav på samme service. Diskriminationen er efter spørgerens opfattelse også i modstrid med regeringens politik, hvor man taler om, hvor værdifuld den ældre arbejdskraft er, når det blandt andet drejer sig om erfaring.

Svar (8/7 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, er spørgsmålet foranlediget af evalueringsrapporten fra Søren Winter og PLS Consult om den regionale arbejdsmarkedspolitik.

I forbindelse med indførelsen af arbejdsmarkedsreformen blev der for at sikre en mere målrettet arbejdsmarkedspolitik mod de regionale arbejdsmarkedsbehov foretaget en decentralisering af arbejdsmarkedspolitikken. Arbejdsmarkedsrådene på det regionale niveau fik herved